

Világ proletárjai egyesüljete!

NÉPLAP

AZ MDP HAJDÚ-BIHAR MEGYEI BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

XII. EVFOLYAM, 156. SZÁM

ÁRA: 50 FILLÉR

1955. JULIUS 31. KÖZLÖNY

Mai számból:

A béke-világtalálkozó bizottságainak indítványai — Kivonatok (2. oldal)
Életmentés (2. oldal) — Bejeződött a MÓHOSZ első országos konferenciája (3. oldal) — Vidám órák a hajdúszoboszlói hullámfürdőben (3. oldal) — Ujlétán új háza lesz a Kultúrának (3. oldal) — Sport (4. oldal)

Gördülőcsapágygyárunk a maradiság ellen

(Ny. T.) Ötéves tervünk nagy alkotásai közé tartozik a Gördülőcsapágygyár. Hazánkban a nagyüzem létrehozása előtt nem gyártottak csapágyat. A gyár vezetői és dolgozói új területen indultak harcba a magyar ipar jó hírnevének garapításáért. Féradságuk már eddig is igen szép sikereket hozott. A szovjet tapasztalatok alkalmazásával, lakadatlan kísérletezésekkel sikerült olyan gördülőcsapágyakat készíteni, amelyek felveszik a versenyt a külföldi gyártmányokkal. Az elért eredményekkel azonban nem elégszünk meg; nap mint nap arra törekszünk, hogy tökéletesítsük, gyorsítsuk és mind gazdaságosabbá tegyük a csapágygyártást. Vezetők és munkások egyforma tenniakarral keresik, kutatják ennek a módját.

A csapágygyártás meggyorsítására és gazdaságosabbá tételére való törekvés közben jötték rá a Gördülőcsapágygyárban, hogy igen sok norma elavult. A gyár rohamosan fejlődött és fejlődik. Egymásután érkeztek a korszerű gépek. A munkások és a műszakiak számos újítást valósítottak meg. A gyár megalakulása óta számtalanszor megváltoztatták, tökéletesítették a munkaszervezést, a gépcsoportok elhelyezését. Mindezt azért, hogy meggyorsítsák, gazdaságosabbá tegyék a termelést. Azonban sok esetben előfordult, hogy az újítások, ésszerűsítések bevezetését évek után sem követte a közben már fellazult normák megváltoztatása. Ebből aztán számtalan hiba következett. Elsősorban az, hogy nem lett arányos, gazdaságos a termelés. Emelkedtek a teljesítmények, nőttek a fizetések. Azonban a kifizetett bérek nem álltak arányban a termelt értékekkel. Ez kárt okozott népgazdaságunknak. Most, amikor az életszínvonal emelésének tartós alapjait igyekszünk megteremteni, arra van szükség, hogy mind gazdaságosabbá tegyék a termelést. Ezt csak úgy érhetjük el, ha a kifizetett bérek mögött mindig reális, arányos termelési érték van. Az elavult normák béraránytalanságokat is szülnek. A béraránytalanság pedig akadályozza a munkások tervszerű felhasználását. A munkások egy része igyekezett a laza normájú munkát végezni, mert azzal könnyen kerestek, ugyanakkor a reális normájú munkáktól húzódozott.

A gördülőcsapágygyáriak felelősen vesztették el a laza normák veszélyét, harcot indítottak azok kiküszöböléséért. A közelmúltban felkutatott azokat a munkaterületeket, ahol laza volt a norma. A párt- és szakszervezet, és a gyár vezetői, munkásai együtt végezték ezt a fontos munkát. Minden műhelyben találtak javítani valót. A szerszámkészítő műhelyben például az idomszereszek sokkal jobb és korszerűbb munkaeszközökkel dolgoznak, mint régen — mégis egy-egy szerszám elkészítésére kiszabott idő hosszú ideje változatlan. Ugyancsak új munkaeszközöket kaptak a köszörűs üzemben a polirozók, bevezették a csiszolópor használatát, de a norma itt is a régi maradt. Számtalan ilyen esetet derítettek fel a Gördülőcsapágygyárban, amikor a normák nem tartottak lépést a technika

fejlesztésével, a munkaeszközök korszerűsítésével. Megvizsgálták azokat a munkaterületeket is, ahol a munka megszervezésével kapcsolatban az elmúlt évek során több intézkedés történt. Így derült ki például, hogy a szerelvényben igen lazák a normák. Ebben az üzemi részben a gépeket a technológiai folyamatnak megfelelő sorrendbe átcsoportosították és ezzel elértek, hogy már majdnem teljesen szalagszerűen megy a termelés. Lényegesen gyorsult a munka. Megváltoztak a munkafeltételek. Azonban a normát itt sem igazították ki, ami oda vezetett, hogy a dolgozók nem használták ki gazdaságosan a munkaidőt. Ez tükröződött a hó végi hájrakban, amikor a hónap más napjaihoz viszonyítva aránytalanul magas teljesítmények születtek a szerelvényben.

A laza normák egy sor helyen bérviszítést idéztek elő. Például a TMK-részig géplakatosai sokkal többet kerestek, mint más munkakörökben a leggyűsebb lakosok. Ez a helytelen bérezés sértette a munkások önzetét, rontotta kedvüket, kihatott munkájukra. Sok nézeteltérésre adott okot a forgácsolóban a munkák elosztása. Legtöbbször a golyópálya nagylóságát szerették végezni, mert ennek laza volt a normája. Viszont a golyópálya simítását igyekeztek mindig a másikra hátrítani. Ez természetesen gátolta a tervszerű, folyamatos munkát az üzemi részben.

A laza normák felkutatásának tapasztalatait üzemi részterületi taggyűléseken, termelési értekezleteken megbeszéltek a dolgozók és vezetők. A megbeszéléseken mindárt javaslatot is tettek: hogyan, milyen mértékben igazítsák ki a helytelen normákat. Ezekben a megbeszéléseken megmutatkozott, hogy a Gördülőcsapágygyár dolgozóinak többsége megérti az életszínvonal tartós emelésének biztosításához járul hozzá, ha kérésre lehetetlen harcot folytat a laza normák ellen. Igen sokan sajtómaguk hívták fel normájuk lazaságára a vezetők figyelmét és önként kérték normájuk bizonyos százalékos kiigazítását. A szerelvényben Deczki Ilona sztahanovista normájának 25 százalékos szigorítását kérte, Szabó Éva sztahanovista 10 százalékos normaszűkítést kért. És így sorolhatnánk még tovább a példamutató dolgozók neveit.

A gyár normásai és a technológiai osztály dolgozói kidolgozták a laza normák kiigazítását. Július 1-én már ezek alapján kezdtek meg a munkát a gyárban. A Gördülőcsapágygyár vezetői nagy körültekintéssel igyekeztek elősegíteni, hogy a munkások rövid idő alatt túlteljesíthessék az új normákat. A normások és a technológiai osztály dolgozói ezekben a napokban állandóan a műhelyekben tartózkodnak, hogy a műszakiakkal együtt azonnal segítséget tudjanak adni a munkásoknak a kiigazított normákkal kapcsolatban felmerülő problémákra.

A gördülőcsapágygyáriak eddigi eredményei, — tudásuk és igyekezetük biztosították arra, hogy a kiigazított normákat is rövid idő alatt túlteljesítsék és újabb nagy értékekkel gazdagítsák népi államunkat.

Tszcs-tagok, egyénileg dolgozó parasztok látogatása a szepesi Új Élet TSZ-ben

Tapasztalatcserére gyűltek össze Debrecenben, a Szepesen, a Homok-dűlő egyéni parasztjai, az I-es típusú Szabad Föld és a Győzelem tszcs-k képviselői, a szepesi Új Élet TSZ-ben. Mintegy 50-en, köztük 30 egyénileg dolgozó paraszt. A látogatók délelőtt 9 órára jöttek össze a tsz udvarán. Régi és új ismerősök köszöntötték egymást. Vidám beszélgetés közben látogatták meg a tsz közelben lévő állatait, majd a határt járták végig, megnézték a tsz kapás és kalászos területét. Mindent növénytablánál megálltak a látogatók. Többen közé is mentek a növénynek, úgy nézték meg a sokat ígérő gyönyörű vetéseket. Elismeréssel mondták, mennyire sokat jelent egy nagy üzemben, ha jó a vetés, ha megvan az összhang a vezetés és a tag-szék között. Egyetértésben jobb munkát lehet végezni. Többen megjegyezték, hogy már régebben figyelik a tsz-nek az útmentén lévő veté-

seit, most meggyőződtek arról, hogy nemcsak az útmentén, hanem mindenütt szépek a tsz veteményei. Az Új Élet vetése valóban nagyon szép, hiszen a tagok most igazán magukénak érzik a tsz földjét, s úgy is gondolják, mint sajátjukat. A kukoricát, a napraforgót, cukorrépát, takarmányrépát négyszer kapálták, háromszor géppel, egyszer kézzel. A májusban vetett 19 hold másodvetésű kukoricát is két-szer húzták, egyszer kézzel, egyszer géppel. 61-en művelik az Új Élet 713 hold földjét. Kicsit szorgos a munka — magyarázta a kérdés-kérdésekre Kaposvári János, a tsz elnöke — de azért meggyőződik, mert a tagságnak a földet dolgozik úgy, mint Nagy Miklós Farkas Imre, Szőke Mihály, akik elég magas életkoruk ellenére is hajnalban 3-4 óra-nyel már kapálnak. Velük együtt érdemel dicséretet a nyolctagú ifjúsági munkacsoport is, akik Balogh Ferenc ifjúsági munkacsoport-vezető irányításával kiérde-

meték az egész tagság elismerését. Jól dolgoznak, pedig csaknem mind a nyolcan 14-15 évesek. Jó munkájukat a városi pártbizottság is elismerte és két héttel ezelőtt versenyzésszóval jutalmazta. Ahol így megváltozott a tagok munkához való viszonya, ott nem csoda, ha búzából a tervezett 9 mázsa helyett 10-11 mázsa lesz a termés. Cukorrépából 150, takarmányrépából 300, tavaszi búzából pedig 7 mázsa számol a tsz holdanként. Ebéd után a látogatók kicserélték tapasztalataikat a tsz-ben látottakról. Általában elismeréssel voltak a tsz-ről és Kaposvári János elnök alig győzte a 3 órán keresztül tartó kérdésekre a válaszokat megadni. — Mennyi a tsz vagyona? Mennyi az állatállomány? Mennyi a gépállomány? Mennyi a munkások munkadíj egy évben? Mennyi a kötelezettség jut egy holdra? — és számos hasonló kérdés hangzott el. Megelégedetten hallgatták a kérdésre adott válaszokat, melyek az egész tagság elismerését. Jól dolgoznak, pedig csaknem mind a nyolcan 14-15 évesek. Jó munkájukat a városi pártbizottság is elismerte és két héttel ezelőtt versenyzésszóval jutalmazta. Ahol így megváltozott a tagok munkához való viszonya, ott nem csoda, ha búzából a tervezett 9 mázsa helyett 10-11 mázsa lesz a termés. Cukorrépából 150, takarmányrépából 300, tavaszi búzából pedig 7 mázsa számol a tsz holdanként. Egy munkaejegyre a tervszerinti 17 forint helyett ebben az évben ahogy a termés mutatkozik, 35-40 forint jut.

Délután 5 órakor ért véget a tapasztalatcseré a szepesi Új Élet TSZ-ben.

Dicséretre válik a tsz-nek a jó munka és az, hogy az idén nemcsak jó hírt szerzett magának az Új Élet TSZ a környéken, hanem meg tudta mutatni úgy az I-es típusú tszcs-knek, mint a látogatókon megjelent 30 egyéni parasztnak a nagyüzemi gazdálkodás fölényét a kisüzemi gazdálkodással szemben.

Komplex kombájn aratási bemutató Ebesen

A nagyüzemi gazdálkodás szinte felmérhetetlen előnye és jelentősége, hogy géppel a tavaszi kapálástól egészen a betakarításig egyre több és több ember munkáját végeztetik. Különösen nagy jelentőségű a gépi munka a legnehezebb nyári munkánál: az aratásnál. A Hajdúszoboszlói Géppállomás vezetői és traktorosai pedig azt mutatták meg a környékről összegyűlt mintegy 150 agrónomusnak, tsz elnöknek, brigádvezetőnek: hogyan lehet a nyári munkák során a különböző folyamatokat jól összehangolva a legjobban kihasználni a gépek erejét és teljesítőképességét. Szombaton az ebesi Új Barázda Termelőszövetkezetben komplex gépesítési bemutatót tartottak. A telt kalászos szőpen megsárgult őszi árpa táblába két kombájn állt be: R á c z S á n d o r és V i d a K á r o l y, a Hajdúszoboszlói Géppállomás fiatal kombájnosa. Egy-egy forduló után gyorsan teltek a zsákok, a szalmát pedig a gyűjtő csocsival nagy csomókban rakták le. Utána gyorsan ment a többi munkafolyamat is. Vontatóval szállították a sze-

met a központi tanyában lévő kombájn-szerűre, ott te-regettek és szárították. Igen ötletes és könnyen kivitelezhető újítás segítségével Zetorral húzták le a nagy csomókba kirakott szalmát. Három oldalról összekapcsolt farudakkal — körül-fogták a kis boglyt — s a meghúzatásnál a két oldalt lévő fa kissé alácsúszott, így gyorsan húzta a gép, ahol elevátor vitte a kazal-ra. A letakarított és műtrágyázott földön már ott hasított a friss barázdat a kör-mös traktor, egy gép pedig vetette a rövid tenyészidejű kukoricát. Gyorsan, fennakad-ás nélkül öt nagy munka-folyamatot végeztek egyszer-re a géppel, alig kellett hoz-zá néhány ember. A másik igen nagy előnye, hogy úgy ment minden, mint a karika-csapás. Ahol délelőtt még lá-ban állt az őszi árpa, estére már rövidtenyészidejű kuko-ricával volt bevetve a föld. Könnyen megvalósítható ez minden géppállomáson. A vezetők, műszakiak és mező-gazdászok jó előkészítése és a szövetkezettel való együtt-működése szükséges hozzá.

Szűcs Lajos

A bagaméri Alkotmány TSZ-ben aratják az őszi árpát

A bagaméri Alkotmány TSZ-ben is megkezdődött az őszi árpa aratása. A termelőszövetkezet tagsága vígan, örömmel végzi munkáját az igen szép termés láttán. Pénteken már az aratógép is munkába állt, így rövid idő alatt learatásra kerül a 24 holdas tábla. A tagság örömmel állapította meg, hogy az aratógépnek sokkal kevesebb a szemvesztésé-

mint a kézi kasznáé. Dicséretre méltó munkát végeznek az aratásnál Balogh Dániel, Babik Sándor, öv. Vértési Lajosné termelőszövetkezeti tagok. Az aratás mellett az Alkotmány TSZ tagjai végzik a többi fontos mezőgazdasági munkát is. Czákó Gyula, a bagaméri Alkotmány TSZ könyvelője

Varga Imre traktoros 514 holdon végezte el már a növényápolást

A Hajdúnánási Géppállomás traktorosa, Varga Imre a tavaszi munka kezdetén vállalta, hogy 900 holdon végzi el traktorával a növényápolási munkát. A vállalás megtartása becsület dolga — tartja Varga Imre. — A jó munkabeosztásnak, a

szorgalmas munkának köszönheti, hogy már 514 hold növényápolást elvégzett. Jelenleg a hajdúnánási December 21 Termelőszövetkezet földjén dolgozik, ahol a kukoricaföldet már harmad-jára kapálja.

KÉPEK A NÁDUDVARI GÉPÁLLOMÁSRÓL

A Nádudvari Géppállomás egyik legkiválóbb traktorosa, Tóth István, a géppállomás DISZ-titkára. Átlagteljesítménye felül a 200 százalékon, az átlagos havi keresete pedig a 3000 forintot

Munka után — a déli ebédidőben — édes a pihenés

Nagy népszerűségnek örvend a Nádudvari Géppállomáson a röplabdázás is. Sok kitűnő játékos van, akik szabadidejükben hódolnak kedvenc sportjuknak

(Tóth Ferenc felvételei)

A béke-világtalálkozó bizottságainak indítványai

K i v o n a t o k

A leszerelés és atomfegyver ügyében kiküldött bizottság jelentése:

A jelentés ismertetett egy tervet az általános leszerelés végrehajtására. A terv először a kísérleti atomrobbantások beszüntetését, ünnepélyes köztelevíziós vállalását arra, hogy nem használják az atomerő alapú fegyvereket, megemlíti azokat és jelentős mértékben szakoszként fokozatos leszerelést hajtanak végre szigorú ellenőrzés mellett. A terv értelmében az ellenőrzés rendszerének pártatlannak kell lennie, olyanok, amelyek lehetetlenné teszik, hogy bármely ország is kibújjon az ellenőrzés alól, megfigyelőket alkalmaz a kikötőkben, a katonai objektumoknál, a hadiüzemekben, az atomerőanyag-telephelyek közelében, az atomiparvállalatoknál stb.

Minderre vonatkozólag —

A katonai tömbök és a biztonság kérdésében kiküldött bizottság jelentése:

A bizottság három albizottságot alakított.

A német kérdéssel kapcsolatban alakított albizottság indítványában rámutat arra, hogy a párizsi egyezmények következtében fokozódott Európa katonai tömbökre szakadásának veszélye és ez a körülmény a békét fenyegeti.

A veszély kiküszöbölése érdekében szükséges, hogy valamennyi európai állam kölcsönös megértésre jusson egymással egy kollektív biztonsági rendszer megteremtése érdekében. Az Amerikai Egyesült Államokat meg kell hívni, hogy vegyen részt ebben a biztonsági rendszerben.

Németország egyesítése — meg az összes ázsiai külföldi hangzik a továbbiakban —

A nemzeti szuverenitás és a béke ügyében kiküldött bizottság jelentése:

Kijelentjük — olvashatjuk az indítványokban — hogy a békét csak az alábbi feltételek mellett lehet megszilárdítani:

1. Be kell szüntetni a béke-re, függetlenségre és szabadságra törekvő gyarmati népek ellen irányuló mindennemű hadműveletet és megtörni az intézkedést, olyan országokban, mint Malajföld, Kenya, Algír, Marokkó, Madagaszkár, Brit- és Francia-Kamerun stb.;
2. meg kell szüntetni a katonai támaszpontokat, amelyeket a gyarmati országokban és országok akaratára ellenére létesítettek és amelyek ez országok biztonságát fenyegetik;
3. meg kell szüntetni azt a helyzetet, hogy országokat népek akaratára ellenére mesterségesen megosztva tartanak. Példa erre Goa, Nyugat-Irian, Togo, stb.;
4. meg kell szüntetni mindennemű faji megkülönböztetést, amint például Dél-Afrikában gyakorolnak;
5. meg kell szüntetni mindennemű idegen uralmat az országok gazdaságában és kulturális életében, valamint a rendszeres külföldi bevándorlást, amelynek célja, hogy alárendelt helyzetbe hozza a bennszülött lakosságot.

A béke-világtalálkozó a béke érdekében felszólítja az érdekelt országokat, tartózkodniuk mindennemű erőszakos politikától és minden vitás kérdést tárgyalások útján oldjanak meg.

A békeszerető erők tevékenységének kérdéseivel kapcsolatban kiküldött albizottság jelentése:

Javasolja, hogy augusztus 6-án Hiroshima atombombázásának évfordulóján tartsanak világszerte akciónapot a béke érdekében, amelyen a leszerelés és az atomfegyver teljes elhárítását követelik.

A gazdasági és szociális kérdések ügyében kiküldött bizottság jelentése:

A béke-világtalálkozó abban a törekvésében, hogy elősegítse a béke helyreállítását, az életszínvonalat és a munkakörülmények szakadatlan javulását minden országban és különösen az elmaradott országokban, indítványozta, hogy a parlamentek és a kormányok dolgozzanak ki és fogadjanak el egy tervet a fegyverzet és a fegyveres erők csökkentésére, az így felszabaduló anyagi erőforrásokat pedig a békeszerető erők és a mezőgazdaság fejlesztésére használják fel, hozzanak olyan törvényeket, amelyek tiltanak mindennemű hátrányos megkülönböztetést és összehangban állnak az „egyenlő munkáért, egyenlő bért” elvével.

A kulturális kapcsolatok ügyében kiküldött bizottság általános nyilatkozata:

A béke-világtalálkozó megjelent kulturmunkások — mondja a nyilatkozat — felszólítanak minden értelmiségit, dolgozóit, a kultúra és a művészet minden dolgozóját, álljanak ki vállatveve népükkel, sejtésükkel, kultúrájukkal és társadalmi tevékenységükkel, hogy az egész világon létrejöhessen a megértés és egyetértés légköre.

A nevelés, a művelődés és az ifjúság kérdéseiben kiküldött bizottság jelentése:

A bizottság indítványai rámutatnak arra, hogy az ifjúságot a türelem, a barátság és a béke szemléletben kell nevelni. Az iskolai oktatásból ki kell küszöbölni az erőszak és a háború mindennemű dicsőítését, a faji, politikai, vagy vallási megkülönböztetést minden formájában.

A fegyverkezési verseny végzetes hatást gyakorol a fiatalok nevelésére és művelődésére — mondják az indítványok. Ennél fogva szükséges, hogy minden ország költségvetésében az első hely a nevelésre és művelődésre szánt kiadásokat illesse meg, a katonai kiadások csökkentése révén,

Szekfü Gyula temetése

Hétfőn délután a Farkasréti temetőben mély részvétellel kísérték utolsó útjára Szekfü Gyula akadémikus, egyetemi tanárt, a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsának tagját.

Megjelent a temetésen Nagy Dániel, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökhelyettese, Molnár Erik Kossuth-díjas akadémikus, igazságügy-miniszter, Andics Erzsébet Kossuth-díjas akadémikus, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetősége tudományos és kulturális osztályának vezetője, a Magyar Történelmi Társulat elnöke, Darabos Iván, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának titkára, az Elnöki Tanács több tagja, a politikai, gazdasági és kulturális élet nagyszámú vezető személyisége, a magyar tudomány sok kiváló képviselője.

A sírnál a Magyar Népköztársaság Elnöki Tanácsa nevében Mihályfi Ernő mondott búcsúbeszédet.

A Magyar Tudományos Akadémia nevében Révész Imre akadémikus vett búcsút Szekfü Gyulától.

Ezután az Országos Béketanács nevében Moravcsik Gyula Kossuth-díjas akadémikus vett búcsút a magyar tudományos élet nagy halottjától.

Az Eötvös Lóránd Tudományegylet és a Magyar Történelmi Társulat nevében I. Tóth Zoltán Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja, a történet-tudományi kar dékánja mondott búcsúbeszédet. Volt tántványai nevében Ember Győző Kossuth-díjas, a Magyar Tudományos Akadémia levelező tagja vett búcsút Szekfü Gyulától.

Nem teljesítette a beadást

Tóth Mihály hajdúbüszörényi kulák már 1954-ben szabotálta a beadást. Ez évben sem teljesítette beadási kötelezettségét. 1954-ről kukorica, burgonya, napraforgó hátraléka van, míg 1955-ről baromfival, sertéssel, tojással tartozik az államnak. Ugyanakkor 21 málsa kukoricát találtak nála elrejtve, hasonlóan elrejtette a burgonyát is. A járásbírósg Tóth Mihályt a beadás szabotálása miatt büntöskéi tállalta s ezért 2 évi börtönbüntetésre, 1500 forint pénzbüntetésre és 2000 forint vagyonelkobzásra ítélte.

ÉLETMENTÉS

... Szombat délután volt. A Debreceni Orvostudományi Egyetem II. számú Sebészeti Klinikája is elcsendesedett már... Ezt a csendet és nyugalmat lehetetlen egy telefonbeszélgetés zavarta meg, mely délután negykor érkezett a pécsi Sebészeti Klinikáról. Az üzenetben kérték, hogy életmentés céljából küldjék el sürgősen a Debrecenben használt művesét és a kezelők is utazzanak Pécsre.

A művese (készítője dr. Mándi István tanársegéd) és Matolcsi Kálmán orvos) olyan készülék, mely bizonyos vesebetegségekkel szemben a kritikus napokban a vese helyett dolgozza meg tisztítja a véré a szervezetet névze káros salakanyagoktól. A betegtől vért bocsátanak le, ezt a művese szűrő csőfélon hátyáján áthajlítják és a salakanyagoktól így megtisztított vért visszajuttatják a beteg szervezetébe. A készletet mindenképp tökéletesítették készüléküket, s ma már az úgynevezett művese „III-al” dolgoznak, de már a művese „IV” terve is elkészült.

Délután negykor jött az értesítés. Nagy sürgős-forgás lett egyszerre. Becsomagolták a művesét és útnak indultak. Ettől kezdve úgy ment minden, mint a karikacsapás. A repülőgépen már minden hely foglalt volt. Erre két utas felajánlotta: vonattal megy a fővárosra. Negyedhatkor Mándi tanársegéd és Jékel Pál tudományos munkatárs a menetrendszerű géppel felszálltak

alá a levegőbe. Az elindulástól kezdve mindenki önzetlenül segítségükre volt.

Este háromnegyed 7 körül Budapestre érkeztek, ahol külön gép várta rájuk. Az átrakodás időbe telt volna. A repülőstök vállalták, hogy üzemenyagfelvételt után azonnal, vasárnapjukat feláldozva a futargép he'lyett ők indulnak tovább. Így is történt. Felszállás után igen nagy sebességre kapcsolak és háromnegyed nyelkor Pécsre voltak. Itt a repülőter beosztottjaitól kezdve a klinikai portásig már mindenki tudott érkezésükről.

A beteg — akiért Pécsre utaztak — egy fiatal családos bányász volt, aki tíz éve dolgozott már a bányában. Nemrégben csille esett combjára, ebből kifolyólag egy hete operálták. Műtét közben szervezetének ellenálló képessége összeomlott (úgynevezett műtét shokkba keverült). Vészhelyzetben felmondta a szolgálatot. Négy nap óta nem volt vizelete. Hányt, csuklott, toroka kiszáradt, kiterjedt vizenyői voltak, vérnyomása 210 higanymilliméterre emelkedett, a maradvék nitrogén tartalma 180 milligramm százalék körül mozgott, a lehető vizeletszám volt, ételt italt nem tudott magához venni, s időnként eszméletlen volt.

Rögtön munkához akartak látni, azonban kiderült, hogy a klinikán csak váltóórám van, a művese pedig egyen-

Teljesítsük túl meglakarított anyagból a tervet!

A Debreceni Ruhagyár dolgozóinak kezdeményezése

Most két hónapja egy új mozgalom alapjait rakták le a Debreceni Ruhagyárban. „Teljesítsük túl meglakarított anyagból az évi tervet!” — adták ki a legjobb dolgozók a jelszót. A felhívást csakhamar tette követte. Az üzemszerek és a szalagok egymás után határozták el, hogy a gondjukra bízott anyag leggazdaságosabb felhasználásával járulnak hozzá a március 4-i pártharozatok sikeréhez. Összesített váll-

lalat is született, melynek alapján az üzem december 20 és 31-e között meglakarított kellekekből terven felül kb. 16 ezer különböző női ruhát készített el. A mozgalom kibontakoztatásához nagy segítséget adott a könnyűipari tanácskozás, ezt követően a vállalatvezetők közös budapesti értekezlete.

A májusi és júniusi tervteljesítés a ruhagyári kezdemé-

Légbemutatók, népnünpélyek, tűzijáték a szovjet légitámaszpontján

A Szovjetunió dolgozói július 3-án ünnepélyes keretek között emlékeztek meg a szovjet légitámaszpont napjáról. Ünnepelték a dicső repülőket, mérnököket és gépészeket, a repülőipar dolgozóit.

Moszkvában a repülőszemle után a parkokban és kertekben népnünpélyeket rendeztek. Csaknem száz ezren gyűltek össze a „Gorkij” központi kulturális pihenőparkban, ahol a hazai repülőipar történetét ismertető nagyszabású kiállítás nyílt meg.

Este a rádió közvetítette G. K. Zsukovnak, a Szovjetunió honvédelmi miniszterének napiparancsát, majd a légitámaszpontjának tiszteletére a szovjet fővárosban húsz tüzérségi, sortűz dördült el. A szövetséges közúti járművek fővárosaikban ügancsok tüzéségi díszsortúzeket adtak.

Fogadás az amerikai követségen

Donald P. Downs, az Amerikai Egyesült Államok budapesti követségének ideiglenes ügyvivője az Amerikai Egyesült Államok függetlenségének kiáltásának 179. évfordulójának alkalmából július 4-én, hétfőn fogadást adott.

A fogadáson megjelent: Rákosi Mátyas, a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségének első titkára, Gerő Ernő, a Minisztertanács elnökhelyettese, Mekis József, a Minisztertanács elnökének helyettese, Boldoczki János pénzügyminiszter, Olt Károly igazságügyminiszter, Bogdár József belkereskedelmi miniszter, Nagy Dániel, a Népköztársaság Elnöki Tanácsának elnökhelyettese, továbbá a Külügyminisztérium és a Honvédelmi Minisztérium több vezető tisztviselője, valamint a kulturális élet és a sajtó több képviselője.

Részt vett a fogadáson a Budapesti akkreditált diplomáciai képviseletek számos vezetője és tagja.

Nehru Boszniában és Hercegovinában

Vasárnap reggel Nehru indiai miniszterelnök lányával Indira Gandhival Titó köztársasági elnök és felesége kíséretében Zenicába, a boszniai iparvárosba érkezett. A zenicai vaskombinát megtekintése után folytatták útjukat Szarajevó felé.

Rövid szarajevói tartózkodása után Nehru indiai miniszterelnök és Titó elnök folytatta útját Jablanica felé.

Szabotáló nánási kulákat itölt ei a bíróság

A beadás szabotálása vádjával állt a járásbírósg előtt Fehér Imre hajdúnánási kulák. Hasonló cselekedetekért már kétszer megbüntették, de a kulák a büntetésekből nem tanult, mert ismét ki akarta játszani a (törvényt. Kukorica, búza, sertés és baromfi hátraléka van. A megállapítás szerint kukorica, búza termelt neki, de egy részét eladta, másik részét eldugta. A Debreceni Járásbírósg Fehér Imre kulákat büntöskéi tállalta és 2 év 6 hónapi börtönbüntetésre, valamint 1000 forint pénzbüntetésre ítélte.

Az osztrák kormány jóváhagyta a semlegességi törvény tervezetét

A Die Presse című lap jelentése szerint az osztrák kormány június 29-i minisztertanácsán jóváhagyta az Ausztria jövőbeni semlegességéről szóló szövetségi alkotmányjogi törvény tervezetét. A törvénytervezetet Figl külügyminiszter terjesztette elő.

A törvénytervezet előírása szerint Ausztria elutasítja a katonai tömbökhöz való csatlakozását és nem engedélyezi idegen katonai támaszpontok létesítését az ország területén.

Munka van hátra. Tovább kell dolgozni a művesével.

A debrecenieket munkájuk hazaszóllította. A művese kezelésére megtanították a pécsieket.

S most itt ül álmosan, az át dolgozott és átvirrasztott éjszaka minden fáradságával Mándi tanársegéd és Jékel Pál. Fáradtak, de boldogok. A legdrágább kincs, egy emberéletet mentettek meg. Azt mondják, minden elismerésnél többet jelent számukra a megmentett beteg kézzelírása. A dicsőítést és köszönetet illetően a pécsieket, orvosokat, repülőstököt és minden ismeretlent, akik segítettek erejükhez képest. Gyönyörű példája volt ez az embri szolidaritásnak. Nem világrengető dologról, csupán egy egyszerű bányászember életéről volt szó. A közreműködők mind önzetlen, nemeres, érzősívű emberek voltak. Kifőnőre vizsgáltak.

... Miközben beszélgettünk, csörög a telefon. A Hajdú-Bihar megyei kórház jelentkezik. Kéri, hogy aszsony sürgős átvételét a II-es számú Sebészeti Klinikára. Az aszsony három napja szült, két napja a vészhelyzetben a szolgálatot. Mire a beszélgetés végére értünk, megérkezik az aszsonyhoz mentőkocsi. A művese „III” távollétében a régebbi típusú készüléket veszik használatba. Megkezdődik a küzdelem az újabb életért.

Munka van hátra. Tovább kell dolgozni a művesével.

Az aszsony sürgős átvételét a II-es számú Sebészeti Klinikára. Az aszsony három napja szült, két napja a vészhelyzetben a szolgálatot. Mire a beszélgetés végére értünk, megérkezik az aszsonyhoz mentőkocsi. A művese „III” távollétében a régebbi típusú készüléket veszik használatba. Megkezdődik a küzdelem az újabb életért.

Juhász Lajos

Befejeződött a Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség első országos konferenciája

A Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség konferenciáját vasárnap folytatták. A tanácskozáson megjelent Bata István vezérredes, honvédelmi miniszter, az MDP Politikai Bizottságának póttagja. Havas Imre ezredes, a MÖHOSZ elnökhelyettese bejelentette, hogy az országból 137 távirat érkezett a konferencia üdvözlésére. Ezután folytatódtak a hozzászólások az országos választmány beszámolójához. Szaniszló János, a MÖHOSZ Szabolcs megyei elnöke, a XIX. kerületi alapszervezet küldötte után

Mihályi Ernő, a Hazafias Népfront Országos Tanácsának főtitkára üdvözölte a konferenciát a népfront Országos Tanácsának nevében.

Elmondotta, hogy ez a tanácskozás új fejezetet nyit abban a nagy munkában, amelynek célja, hogy néptünk széles tömegeit, a dolgozókat millióit erősítse a béke szolgálatára, védelmére, nevelje őket a szocialista hazafiság szellemében, szeltesse a honvédelmi tömegsportok művelőinek táborát.

Ebben a nagy munkában a legszorosabb egységben találkozik a szövetség célkitűzése a Hazafias Népfront-mozgalom feladataival. A népfront-mozgalomnak éppen úgy, mint a szövetségnek azt a harcot kell szolgálnia, amelyet egész dolgozó néptünk vit honvédelmi munkájának fejlesztéséért, békes építőmunkájának biztosításáért.

Végül hangsúlyozta, hogy a Hazafias Népfront-mozgalom minden lehetőségével, az eddiginél sokkal nagyobb segítőkészséggel fogja támogatni a Honvédelmi Szövetség munkáját.

Bodonji Pálné, a Magyar Nők Demokratikus Szövetsége Országos Központjának titkára kijelentette, el kell érniük, hogy a nők az eddiginél nagyobb számban vegyenek részt a szövetség munkájában, a különböző sportágakban, az egészségügyi és technikai alapismereteket nyújtó tanfolyamokon.

A tanácskozás második napján is sok küldött szólalt fel, majd a vita befejezése után

a konferencia résztvevői egyhangúlag elfogadták az országos választmány beszámolóját és a határozati javaslatot.

A határozat összefoglalja a honvédelmi szövetség feladatait, s felszólítást intéz a magyar hazafiakhoz, a dolgozókhoz, a magyar fiatalokhoz: csatlakozzanak a Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetséghez, vegyenek részt annak munkájában, fejlesszék honvédelmi felkészültségüket.

Várkonyi László alezredes, a MÖHOSZ alelnöke ismertette az alapszabály-tervezetet. A konferencia résztvevői egyhangúlag elfogadták a MÖHOSZ alapszabály-tervezetét, a javasolt módosításokkal együtt.

A konferencia ezután titkos szavazással megválasztotta az országos választmányt, valamint az országos ellenőrző bizottság tagjait és póttagjait.

Kutika Károly ezredes, elnök javaslatára a konferencia levetelt intézett a Magyar Dolgozók Pártja Központi Vezetőségéhez és a Szovjetunió DOSZAAF-szervezete központi bizottságához. A résztvevők lelkes taps közepette hagyták jóvá a levélzövegüket, majd Kutika Károly mondott zárószót.

A Magyar Önkéntes Honvédelmi Szövetség országos választmányja megtartotta első ülését. Az ülésen megválasztották a MÖHOSZ országos elnökségét. Az elnökség tagjai lettek: Kutika Károly ezredes, elnök, Havas Imre ezredes, első elnökhelyettes, Várkonyi László alezredes és Rónai Rudolf elnökhelyettesek, továbbá Szabó István altábornagy, Hazai Jenő vezérőrnagy, Nádor Ferenc ezredes, Tóth Lajos ezredes, Kádás István, Cseterki Lajos, Béres Tibor, Bodonji Pálné, Jancsik Aranka, Sarlós István, His Imre alezredes, Andricsák János, Pusztai Mihály őrnagy. Póttagok: Réti Antal, Fülöp Árpádné, Szaniszló János, Domonkos József, Hatvani Jolán.

Az Egyetemi Tangazdaság 1700 hold ka'ászos aratására készül

Üzemi értekezlet volt a napokban a Hajdúszoboszlói Egyetemi Tangazdaságban — írja lapunknak Körtösi Károly versenyfelelős. Az értekezleten egymásután tettek vállalást a dolgozók, különösen a traktorosok, arató-cséplőgépek vezetők, hogy tervüket túlteljesítik. A 4000 holdas gazdaságban sokirányú a feladat és a dolgozók lelkes munkájával lehet csak elérni, hogy lemaradás ne legyen sehol.

A gazdaságban 1700 hold kalászt aratnak le. A nagy munkát 3 arató-cséplőgép, 6 aratógép végzi. Az aratógépek nyomában járnak a traktorok, hogy a tartóhántás lépést tartson az aratással. A tangazdaság dolgozói arra törekednek, hogy jó munkájukkal megszerezzék a büszke „élűzem” címet. A hordást a fogatosok úgy gyorsítják, hogy mindegyik vállalta a 130 százalékos teljesítést. A gépkocsivezetők gépenként 10 000/10 km-t vállaltak augusztus 20-ig, hogy a gabona gyors beadásában is élen tudjanak járni.

A gabonacsata gazdag eredményt ígér. Búzából az átlag 12 mázsan felül lesz. Őszi árpából 14 mázsan felül termést ígér. A tengeri is nagyon szép fejlődésű. Négyzetesen vetették az egészét és már ötször-hatszor kapálták keresztben, hosszában.

Fagyal Zoltán 200 hold gabonát arat le

A Nyírábrányi Állami Gazdaság dolgozói alaposan felkészültek arra, hogy minél sikeresebben végezzék el az aratás nagy munkáját — írja lapunknak Molnár Gábor levelezőnk. A munkát versenyben végzik. Fagyal Zoltán Zetoros vállalta, hogy kévékötő arató gépjelével 200 holdon végzi el az aratást. A gazdaságban jól szervezték a munkát, a növényápolást sem hanyagolják el. A szőlőkben és gyümölcsösökben minden munkát idejében végeznek. A szőlőt peronoszpóra ellen már ötödjére permetezik. Igen gazdag termésre van kilátás. A harmadik kötözés utáni kapálást azzal gyorsítják, hogy lövontatású ekekapálást dolgoznak. A gazdaság torma telepei is jól gondozottak. Bánjai Lajos munkacsapata termelési tervét 150 százalékra kívánja teljesíteni.

Gyászünnepe a haláltáborokban elpusztultak emlékére

Vasárnap délelőtt emlékünnepséget tartott a Hazafias Népfront és az Izraelita Hitközség az Auschwitzban gázkamrába vetett debreceni elhurcoltak emlékére. Az ünnepséget az izraelita temetőben tartották, ahol Weisz Miksa főrabbi mondott megemlékező beszédet.

Tizenegy éves forduló volt ez, tizenegy éve, hogy sok ezren a fasiszta harminiai áldozatai lettek. Debrecenből 480 iskolásgyermeket egyenesen az iskolából hajtottak vagonokba, s vitették ki a német haláltáborokba, ahol gázzal vetették el a fiatal életüknek. Az elpusztítottak között azonban nemcsak fiatalok, hanem gyermekek, hanem idősek is voltak. Emeljük ki a megemlékező beszédet, s emlékezve rájuk, ítéletet mondanak az emberek százmilliói az új háborút kibontani akaró atomerővel felett. A szomorú múltra való emlékezés azonban nem jelent csüggedést, hanem még nagyobb erőt ad az itthonmaradóknak ahhoz, hogy az erős békétáborba tönkösülve megvédjék szabadságukat és békéjüket.

Az emlékünnepséget nagy számú hallgatóság, az elpusztítottak hozzátartozói jelentek meg. A Hazafias Népfront Debreceni Bizottságát Csizriák Ferenc elvtárs képviselte.

„KISOKOS”

és a többiek

Nem vagyok kárörvendő, de vannak bizonyos esetek, amikor egy-egy bosszantó izléstelenység megtor'ásán valami illyesfélének érzek. Tegnap is ezt éreztem, enyhe örömmel és elégedettség-gel. Azonban kezdjük az elején.

Nem tudom országos jelenség-e, de Debrecenben úton-útfélen találkozunk vele, hogy a különböző típusú motorokékpároknak furcsa és meghökkentő neveket adnak. Mikor először kerültem szembe ilyen jelenséggel, kicsit meglepődtem. „Kisokos” olvastam az egyik Csepel motor feliratát. Mint aféle megértő és elnéző ember, még mosolyogtam is az ötleten. Ugyanaznap még másik motorral találkoztam, amelyen a következő elnevezést olvashattam: „Nem adlak másnak”.

Itt már kezdtem dühbe gurulni. Ez mind igaz, — csendesítettem magamat, de ki látott már olyan fejre-essett, aki azért vesz motorokékpárt, hogy másoké adja. Avagy talán pszichológiai biztosíték ez, olyan eshetőséggel szemben, amikor a motor gazdát akar cserélni, minden megegyezés nélkül. És mi történik akkor, okoskodtam tovább, ha jön egy társaság és eldö-lik sorát: „Nekem rendelt az élet”.

Avagy akkor, s már új ötleten töprengtem, amikor egy másik motor a következő kedvességgel kiabált felém: „Ilyennek meggyeztek mindíg”. Ilyennek? — csatant bennem az indulat, s közelebről kezdtem vizsgálni. Valóban izléstelen, és szép Java motor volt, újonnan zománcozva. De a felirat egészen feldühített. S most már csak azért is ki-váncsi voltam a többi motorra is. Külön vadászatot indítottam és az eredmény a következő volt. A Debrecenben szaladgáló motorokból nagyszerűen fel tudtam

frissíteni hiányos slágerismereteimet új, vagy régebben divatos slágerekkel. Ilyenekkel: „Te vagy az élettem minden reménye”, — „Boldog az az ember, aki téged szerethet”, — „Túl szép amit te adsz...” és a többi és a többi.

Különbözőbb konklúziókat nem vontam le az esetből, de két dolgot mindenesetre megállapítottam. Az egyik, hogy annyi élettünk hatalmasat változtat, igazolja azt az a sok száguldozó motor, amelyet Debrecenben is nap, mint nap láthatunk. A másik pedig az egyik Csepel motor feliratát. Mint aféle megértő és elnéző ember, még mosolyogtam is az ötleten. Ugyanaznap még másik motorral találkoztam, amelyen a következő elnevezést olvashattam: „Nem adlak másnak”.

Ezzel a történetet talán be is fejeztem volna, ha véletlenül nem vagyok tanúja a folytatásnak. Rövidre fogva az történt, hogy vasárnap kocsiztam az országúton, újból egy motorossal kerültem össze. Csak most éppen az a változás történt, hogy nem a motor vitte a gazdáját, hanem a motoros tolt a gépet. Hátán hatalmas hátizsák — nyilván kiránduló, — arca csak úgy jüzdött a verítékben. Szép, bőtüző júliusi nap volt, amikor az emberről még motor nélkül is patakzik a veríték, hát még motorral.

Már majdnem sajnálkozni kezdtem a motoroson, amikor mellém ért s kicsit megtűdve olvashattam: „Kisokos”. Nem állhattam meg, hogy oda ne szöjjék: Csak nem „bedöglött” a „Kisokos”? Felémkaptam a fejét, kicsit tajtékzó dühvel és indulattal. Ez „Kisokos”? — csak úgy csurgott a szeméből a gyűlölet, — rohadt dögg ez, az árka kellene taposni és otthagyni. De aztán mégis továbboltam, verejtékesen, porosan, s én már csak azt vártam, hogy mikor kezd rá: „Ilyennek képzelték mindíg...” (B. I.)

VÍDÁM ÓRÁK

a hajdúszoboszlói hullám'ürdőben

(Tudósítónkétől)

Az időjárás egyre nagyobb kegyeibe fogadja a strandolókat. Vasárnap, — az első forró júliusi vasárnapon hatalmas tömeg kereste fel Hajdú-Bihar megye legnevezetesebb furdőhelyét, a „csodaforrásáról” híres Hajdúszoboszlót. A helybeliek és a Szoboszlón nyaralóknak kívül biciklik, motorokékpárok, autóbúzsok és különvonatok ontották kora reggeltől kezdve a strandolókat a furdővárosba. Hol egy-egy földesi ismerős tűnt fel, hol berettyóújfalui, hajdúánási vagy komádi, a különbözők több mint három és félezer utasa pedig Salgótarjánból, Nyíregyházáról és Ceglédre és környékéről érkezett Hajdúszoboszlóra. Debrecenből is teméredék ember utazott ki, az autóbusz kalauza kis íróniával megjegyezte: „Vajon ki maradt Debrecenben, ha ennyien jöttek ide.” (Csak az elvtárs megnyugtatóására közöljük, hogy a hivatalos adatok szerint a szabadságútnak pedig 2000 vendége volt vasárnap.)

A szoboszlói vasútállomástól tizennegy autóbusz szállította kora reggeltől a strandolókat. Dicséretére legyen mondva a vállalat dolgozóinak, hogy még a legkritikusabb pillanatokban — így vonatérkezésekkor és vonatindulásokkor — sem volt olyan tumultus, mint amilyen már megszoktunk.

A nagy gondtal — és nagy lelkesedéssel rendezte hozott szoboszlói strand felkészülten várta vendégeit. Működött a hullám, működött a

pezsgőfurdő, egy percre sem állt le a motorosnak-forgalom, volt sör is elegendő, általában az ellátás sem hagyott hátra semmi kívánalmat (az egy-két jogos panasz is leszámítva).

Néhány villanásnyi képet jegyeztünk csak fel a nap sok ezer apróságából — a huncut gyerekek csinytevéseiről, a szemtelen spriccelőkről, a láb-teniszezőkről és labdázókról, a két festőről, akik a strand két különböző helyén ütötték fel tanyjukukat, de mindkettőnek annyit figyelője akadt, hogy alig lehetett a „mesterek” közelébe férközni. Az egyik 50 forintért készített egy portrét, a másik már olcsóbban, húszért a kisebbet, harmincért a nagyobbat. Kivitelben azonban több mint húsz forint a különbség a két festő képei között.

A hangosan beszélő is rekordforgalmat bonyolított le. Egymásután csendültek fel a „Szív küldi...” műsorok nyomán a legszebb magyar nóták és közismert operák és operettek felejthetetlen melódiái. Dóczy Irén és Sós Irén — a két bemondó — alig győzte „szusszal” a sok „bemondást”. Hol a De-recskéről bejött hároméves Bandika édesanyját kutatták a mikrofon segítségével, hol Récz Zoltán furdőmestert keresték, ennél is inkább „Szív küldi...” közvetítették „a Ceglédre érkezett Virágh Ilonának és barátnőjének azért a finom ebédért, amellyel egyik ismerősük megvendégelték...”

Hogy ki volt ez a szerencsés — ezt nem árulta el a „Szív küldi...” — küldője... A gyógyító hatású víznek volt mégis a legnagyobb népszerűsége. Mint a heringek, hogy ruszliúvegben, úgy szorongtak a vízben a strandolók és a reumájukat gyógyítótk. A legmelegebb vízbe Jámor Istvánnal, a földesi Rákközi Tsz elnökével, a „szocialista munka hőse”-vel találkoztunk, mint mondták: a cséplés befejeztéig ez az utolsó szabad vasárnapja, mert hétfőn délután a Rákközi megkezdte az őszi árpa aratását, aztán meg jön a búza — a szorgos munka nem tűr halasztást. Még vasárnap is dolgozni kell, hogy szemvesztés nélkül arassák le a tsz gazdag termését. A hidegebb vízben lényegesebben kevesebben voltak, — ha nem működött a hullám — itt inkább a fiatalabb évtáraz képviselői és egy jó néhány labdarúgó csapat játékosai viték nagy labdarúgók. Ugy látszik Csincsik és Válczi, a Salgótarjáni Vasas labdarúgói az úszást és a vízben való labdázást tartják a legjobb kiegészítő sportnak, mert a csapat vezetői alig tudták kicsalni a vízből a két jóképességű játékosot.

Délutánra sokan már az árnyékba húzódtak — egyiken, másikon nem csodálkoztunk, hisz olyan vörös volt a hátuk, mint a pecsenye. Mások — rendszerint egy fiú és egy leány — a szigetet keresték fel, még többen a Vendéglátó Vállalat és a Gambirinus helyiségeit, ahol olyan jó volt a hangulat, hogy emiatt többen le-késték a korán induló salgótarjáni és ceglédi vonatot.

UJLÉTÁN ÚJ HÁZA LESZ A KULTÚRÁNAK

...Vasárnap alapkövetéssel volt Ujlétán. A kultúrház alapjait rakták le. Kora délután mentünk, ebéd után, — még álmos volt a község. A tanácsházán is csak két ember szorgoskodott: Kegyes Mihály, a járási népművelés gazdája és Szabó Dezso, a járási pártbizottság titkára. Ők intézték egyesült erővel, hogy kellemes, hűs helyiség fogadja a megyei állatforgalmi kultúrsportját és labdarúgót.

Zömök, sűrű ember Szabó Dezso. Helyén van az oszka, meg a szíve, — ez érzik a szavaiból, — a Rákosi Művek volt az iskolája. — Nézzé, elvtárs — mondja, — nálunk se villany, se mozi nincs, hát tenni kellett végre valamit... Ugy volt itt már negyvenhétben, hogy kultúrház épül, együtt volt a pénz, anyag, de széthordták az emberek. Azt mondták sokan: elévül ez az ügy. De elévülhet-e valami, ami a közösséget szegényíti?... — Szívós, nehéz munkára volt szükség, hogy helyre-

hozzuk a bűnököt. 1953-tól teatestélyeket rendeztünk, táncos estéket, hogy a bevételből újból biztosítani tudjuk a kultúrház építését. Beszélünk a járási tanács elnökével, legyen segítségünkre a dologban s most, — lát-hatja az elvtárs, — a fardozás nem volt eredménytelen. A Hazafias Népfront megyei titkára, Majkut Tibor elvtárs megértette, hogy jó ügyet szolgál, ha az újlétai kultúrház megépülését segíti. Megértette ezt a megyei népművelési osztály és a MOKEP is és közös segítségükkel 44 ezer forint támogatást kaptunk az építkezéshez. A további munkához 50 ezer forintot mi adunk anyagban és társadalmi munkában. Reméljük, hogy augusztus 20-án, alkotmányunk ünnepén már a megépült kultúrházban köszönthetjük a vendégeket.

Igy nyilatkozott a történetekről s a történetekről Szabó elvtárs. És hogyan

Nagyszabású könyvsorsjáték

Az Állami Könyvterjesztő Vállalat nagyszabású könyvsorsjátékot rendez. A főnyeremény: három plusz kétszöves világvérvé rádiókészülék, hosszantartó lemezzel, hangszórókkal és két-ezeröttszáz forint értékű könyv. Ezenkívül kisorsolnak ötször kétezer, tízszer ezer, ötvenszer kétszáz, százszor száz és ötszázszor negyven forint értékű könyvnyereményt. A többi sorsjegy névértékét nyeri,

téhat minden sorsjegy nyer. Az egész sorsjegyek ára 20, a fél sorsjegyeké tíz, a negyedsorsjegyeké öt forint. Sorsjegyek bármely állami könyvesboltban, zene-műboltban, az üzemi könyvbizományosoknál és az Állami Könyvterjesztő Vállalat központjában vásárolhatók. A sorsjegyek árát postán is be lehet fizetni a 60 547 számú csekk-számlára. A sorsjáték húzása az év szeptember 25-én lesz.

Félttem a világot

cimmel jelenik meg a fiatal debreceni költő, Boda István első önálló verseskötete. Az önálló kötetben a fiatal költő olyan verseket ad közre, amelyek eddig még nem láttak napvilágot. A 100 oldal terjedelemben megjelenő verseskötet közel 50 verset foglal magában. Jött dal, Sorsukért pereltem, Cigányok, Sülyös törvénycímű versei — hogy csak egy párat említsünk — igénytelv íródtak, tartalmasak.

